

Sygn. akt V KK 395/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)
SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)
SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski

Protokolant Katarzyna Wełpa

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Beaty Mik,
w sprawie **A. G.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 30 kwietnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 3 lipca 2014 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 8 kwietnia 2014 r.

**uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzający go wyrok łączny
Sądu pierwszej instancji w częściach dotyczących rozstrzygnięć
zawartych w punktach I-III oraz V-X wyroku łącznego, i w tym
zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

A. G. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w J. z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie II K 622/07 za czyn z art. 242 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 października 2006 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie III K 1888/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 czerwca 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w B. z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie II K 183/11 za czyn z art. 281 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 listopada 2010 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach od 23 listopada 2010 r. do 24 listopada 2010 r.;
4. Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie VI K 220/11 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 lutego 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, licząc stawkę dzienną po 10 złotych;
5. Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 września 2011 r. w sprawie II K 562/11 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 stycznia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w C. z dnia 16 września 2011 r. w sprawie III K 485/11 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 stycznia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie II K 985/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 5 lipca 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach od 5 lipca 2011 r. do 6 lipca 2011 r.;
8. Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie III K 454/11 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z

art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 lutego 2011 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, licząc stawkę dzienną po 10 złotych; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach od 13 kwietnia 2011 r. do 14 kwietnia 2011 r.;

9. Sądu Rejonowego w B. z dnia 11 kwietnia 2012 r. w sprawie II K 231/12 za czyn z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 grudnia 2011 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie II K 353/11 za czyn z art. 281 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 stycznia 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach od 28 stycznia 2011 r. do 30 stycznia 2011 r.;

11. Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie II K 334/12 za czyny z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 21 października 2010 r., 29 grudnia 2010 r., 1 marca 2011 r., 12 lipca 2011 r., 19 września 2011 r., 22 września 2011 r., 26 września 2011 r., 27 września 2011 r., 6 października 2011 r., 26 października 2011 r., 14 listopada 2011 r., 15 listopada 2011 r., 18 listopada 2011 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 4 listopada 2010 r. i 29 grudnia 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 4 listopada 2010 r., 29 grudnia 2010 r., 19 września 2011 r., 26 września 2011 r., 6 października 2011 r., 26 października 2011 r. i 15 listopada 2011 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 września 2012 r. w sprawie II K 912/12 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 listopada 2011 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Na wniosek obrońcy skazanego Sąd Rejonowy w G. w dniu 8 kwietnia 2014 r. wydał wyrok łączny o sygn. akt II K 1565/13, którym orzekł, iż:

I. rozwiązuje karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie II K 334/12 (opisanym w pkt. 11 części wstępnej wyroku łącznego);

II. na podstawie art. 91 § 1 i 3 k.k. ustala, że przestępstwa za które A. G. został skazany wyrokami: Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 września 2011 r. w sprawie II K 562/11 (opisanym w pkt. 5 części wstępnej wyroku łącznego); Sądu Rejonowego w C. z dnia 16 września 2011 r. w sprawie III K 485/11 (opisanym w pkt. 6 części wstępnej wyroku łącznego); Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie III K 454/11 (opisanym w pkt. 8 części wstępnej wyroku łącznego); Sądu Rejonowego w B. z dnia z 11 kwietnia 2012 r. w sprawie II K 231/12 (opisanym w pkt. 9 części wstępnej wyroku łącznego) i przestępstwa opisane w pkt. 5 części skazującej wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie II K 334/12 (opisanym w pkt. 11 części wstępnej wyroku łącznego) zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 i 3 k.k. i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza skazanemu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, licząc stawkę dzienną po 10 złotych;

III. na podstawie art. 91 § 1 i 3 k.k. ustala, że przestępstwa, za które A. G. został skazany wyrokami: Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie II K 985/11 (opisanym w pkt. 7 części wstępnej wyroku łącznego) i przestępstwa opisane w pkt. 6 części skazującej wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie II K 334/12 (opisanym w pkt. 11 części wstępnej wyroku łącznego) zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 i 3 k.k. wymierza skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w J. w

sprawie II K 622/07 (opisanym w pkt. 1 części wstępnej wyroku łącznego) i karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w K. w sprawie III K 1888/07 (opisanym w pkt. 2 części wstępnej wyroku łącznego) i wymierza skazanemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w B. w sprawie II K 183/11 (opisanym w pkt. 3 części wstępnej wyroku łącznego), karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W. w sprawie VI K 220/11 (opisanym w pkt. 4 części wstępnej wyroku łącznego) i karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w O. w sprawie II K 353/11 (opisanym w pkt. 10 części wstępnej wyroku łącznego) i wymierza skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. i art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. 7 części skazującej wyroku Sądu Rejonowego w K. w sprawie II K 334/12 (opisanym w pkt. 11 części wstępnej wyroku łącznego) i karę 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G. w sprawie II K 912/12 (opisanym w pkt. 12 części wstępnej wyroku łącznego) i wymierza skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. (numer powtórzony w oryginale wyroku) na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności opisanej w pkt. II części skazującej wyroku łącznego zalicza skazanemu okres jego zatrzymania w dniach 13 kwietnia 2011 r. i 14 kwietnia 2011 r. i karę pozbawienia wolności dotychczas odbytą;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności opisanej w pkt. III części skazującej wyroku łącznego zalicza skazanemu okres jego zatrzymania w dniach 5 lipca 2011 r. i 6 lipca 2011 r. i karę pozbawienia wolności dotychczas odbytą;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności opisanej w pkt. V części skazującej wyroku łącznego zalicza skazanemu okres jego zatrzymania w dniach 23 listopada 2010 r. i 24 listopada

2010 r., od 28 stycznia 2011 r. do dnia 30 stycznia 2011 r. i karę pozbawienia wolności dotychczas odbytą;

IX. pozostałe rozstrzygnięcia połączonych wyroków pozostawia do odrębnego wykonania;

X. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego umarza;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego oraz nie wymierza mu opłaty w sprawie.

Obrońca skazanego wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w części zawierającej orzeczenie o karze. Zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność (surowość) kary pozbawienia wolności, wynikającą z niedostatecznego zastosowania absorpcji w sytuacji, kiedy zdecydowana większość przesłanek, a w szczególności niewielka wysokość orzeczonych kar pozbawienia wolności, wiek skazanego, jego zły stan zdrowia, przemawiają za zastosowaniem daleko idącej absorpcji. Skarżący wniósł o zmianę wyroku przez zastosowanie absorpcji w pełnym zakresie.

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt IV Ka 311/14, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną oraz zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. W uzasadnieniu Sąd *ad quem* nadmienił, iż „zauważył drobne uchybienia w wydanym wyroku zarówno w zakresie prawa procesowego – art. 569 § 1 k.p.k. i prawa materialnego – art. 85 k.k., których dopuścił się Sąd Rejonowy w G., wydając wyrok łączny w tej sprawie wobec A. G., jednakże popełnione przez Sąd I instancji drobne uchybienia zawarte w zaskarżonym wyroku łącznym, nie są w żadnym wypadku tak rażąco niesprawiedliwe, aby wymagały one zmiany tego wyroku z urzędu na korzyść skazanego, lub jego uchylenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu, zgodnie z dyspozycją określoną treścią art. 440 k.p.k.”

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości, wniósł obrońca skazanego. Zarzucił wyrokowi „rażące naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 91 § 1 k.k. polegające na połączeniu w punkcie II

wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. przestępstw popełnionych po dacie pierwszego wyroku jakim jest wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 września 2011 r. w sprawie II K 562/11” – i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w L. wniósł o oddalenie kasacji, natomiast występująca na rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Generalnej zajęła odmienne stanowisko, postulując uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie utrzymującym w mocy rozstrzygnięcia zawarte w pkt I - III oraz V - X wyroku Sądu Rejonowego w G., jak też o uchylenie w wymienionym zakresie wyroku tego Sądu i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Wniosek zgłoszony przez prokuratora Prokuratury Generalnej zasługiwał na uwzględnienie, natomiast wniosek zgłoszony w kasacji przez obrońcę skazanego o uchylenie w całości wyroków sądów obu instancji był zbyt daleko idący, jako że nie było potrzeby podważania rozstrzygnięć tych sądów w zakresie połączenia wyroków Sądu Rejonowego w J. i Sądu Rejonowego w K. (pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G.). Rozstrzygnięcia te były zgodne z prawem, nadto nie widać interesu skazanego w ich kwestionowaniu, skoro kara łączna została mu wymierzona na zasadzie pełnej absorpcji. Należy też zauważyć, że kasacja została wadliwie zredagowana w zakresie podniesionego zarzutu. Jej autor powinien dostrzec, że skoro ten nadzwyczajny środek zaskarżenia jest wnoszony od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego (art. 519 k.p.k.), to zarzut powinien sygnalizować uchybienie tego Sądu. Jest tymczasem widoczne, że skarżący podniósł uchybienie, którego dopuścił się Sąd I instancji, co nie spotkało się z reakcją zainteresowanego w stosownym czasie, tj. na etapie skarżenia wyroku tego Sądu. W odpowiedzi na kasację prokurator trafnie zwrócił jednak uwagę, że „szczegółowa analiza kasacji prowadzi do wniosku, że obrońca A. G., podnosząc w petitum kasacji zarzut naruszenia – art. 91 § 1 k.k., wskazuje w istocie na rażące naruszenie przez Sąd odwoławczy art. 440 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść wyroku”. Rzeczywiście, mając na uwadze treść art. 118 § 1 k.p.k., spostrzeżenie prokuratora

ma oparcie w twierdzeniu skarżącego, iż „aczkolwiek apelacja skazanego (...) dotyczyła tylko kary, to jednak orzeczenie Sądu I instancji zawierało naruszenie prawa materialnego, które zdaniem obrony Sąd Odwoławczy winien dostrzec i rozpoznać z urzędu”. obrońca wywodził też, że nie zgadza się z poglądem Sądu *ad quem*, iż Sąd Rejonowy popełnił „drobne uchybienia”, nieprowadzące do rażącej niesprawiedliwości wyroku, nadto wskazał, że „przestępstwa ujęte w wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie w rozwiązanej karze łącznej powinny zostać inaczej umiejscowione i w wyroku łącznym przypisane do innych węzłów, co spowodowałoby sytuację dla skazanego korzystniejszą”. Prokurator Prokuratury Okręgowej wywodził natomiast, że przy prawidłowym orzekaniu sytuacja skazanego nie zmieniłaby się w sposób znaczący, zatem zaakceptowanie przez Sąd odwoławczy wyroku łącznego obarczonego obrazą art. 91 § 1 k.k. nie stanowiło rażącego naruszenia art. 440 k.p.k., które miałyby istotny wpływ na treść wyroku.

Odnosząc się do tej polemiki należy zwrócić uwagę, że Sąd Rejonowy w G. w punktach IV, V i VI wydanego przez siebie wyroku łącznego wymierzył skazanemu kary łączne, natomiast w punktach II i III wymierzył kary niebędące karami łącznymi. Wyszedł bowiem z założenia, że „był zobligowany do analizy przestępstw popełnionych przez skazanego w zakresie zastosowania art. 91 § 1 k.k. to jest ustalenia czy zachodzą warunki do przyjęcia, że skazany konkretnych przestępstw osądzonych w analizowanych wyrokach dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw, tzn. czy popełnił w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu dwa lub więcej przestępstw”. Takie podejście do zagadnienia nie było prawidłowe. Jak to stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 września 2014 r., I KZP 20/14 (OSNKW 2014, z. 11, poz. 81), kara orzekana wyrokiem łącznym na podstawie art. 91 § 3 k.k., w sytuacji, gdy sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k., jest karą łączną, której podstawę stanowią kary z osobna wymierzone za te przestępstwa. Konsekwentnie trzeba przyjąć, że karą łączną jest też kara, której przynajmniej jedną z podstaw stanowi kara wymierzona za ciąg przestępstw, co miało miejsce w przypadku A. G. z uwagi na treść wyroku Sądu Rejonowego w K. Wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest więc uprawniony do określania na

nowo ciągu przestępstw oraz do wymierzania za ten ciąg kary na podstawie art. 91 § 1 k.k., niebędącej karą łączną. Jak to zauważył w uzasadnieniu wymienionej uchwały Sąd Najwyższy, w takim wypadku dochodzi do naruszenia art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. [podobnie Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 6 grudnia 2012 r., II AKa 219/12, LEX nr 1271800; także M. Gałązka w: A. Grześkowiak, K. Wiak (red.), Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2015, s. 590, mimo poglądu, że kara orzekana w trybie art. 91 § 3 k.k. nie jest karą łączną, przyznaje, że argument nawiązujący do respektowania powagi rzeczy osądzonej wspiera wspomnianą uchwałę SN]. Na marginesie można odnotować, że chociaż Sąd Rejonowy, ustalając na nowo ciągi przestępstw, powołał art. 91 § 1 k.k., to nie wziął pod uwagę, że w świetle tego przepisu elementem wykluczającym przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw jest przedzielenie objętych znamieniem ciągłości przestępstw chociażby nieprawomocnym wyrokiem, wydanym w stosunku do któregośkolwiek z nich [zob. też P. Kardas w: A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, t. I, Warszawa 2007, s. 1021; P. Pratkowiecki, Orzekanie kary, w tym także i kary łącznej za ciąg przestępstw, PS 2011, nr 4, s. 65 i n.]. W przypadku rozpatrywanego wyroku łącznego ten warunek zignorowano, wydając rozstrzygnięcie zawarte w pkt II, skoro do ciągu włączono przestępstwa osądzone przez Sądy Rejonowe w M. i C. (III K 485/11) oraz przestępstwa popełnione przez skazanego po wydaniu przez te Sądy wyroków, a osądzone przez Sądy Rejonowe w B. i K.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, dostrzegając że dla wydania prawidłowego wyroku łącznego w odniesieniu do A. G. jest konieczna daleko idąca ingerencja w wyroki sądów obu instancji, zgodnie z wnioskiem prokuratora Prokuratury Generalnej uchylił wyrok zaskarżony kasacją oraz poprzedzający go wyrok Sądu I instancji w częściach dotyczących rozstrzygnięć zawartych w punktach I - III oraz V - X wyroku łącznego i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G., który uwzględni zapatrywania prawne zawarte w niniejszym uzasadnieniu, respektując także normę art. 443 k.p.k.

